

кафенето и си тръгнали. По пжтя тѣ се разбрали, разбрали и защо Господиновъ се искалъ въ Търново. По съвѣта на дѣдо духовникъ мюдюринъ още сжщата вечеръ го прѣдупрѣдилъ, за залавянето на бѣлѣжката му, за арестуването на Чавдаря и Добря и за показанията имъ, та и той да нагоди своитѣ за—да не изпадне въ противоречие. Това прѣдупрѣждение, изслушано съ благодарностъ и голѣмо внимание отъ Господиновъ, повдигнало духътъ му и го по-успокоило, най вече защото залогената бѣлѣжка не била писана съ неговъ почеркъ.

На слѣдния день Господиновъ билъ откаранъ въ Търново и хвърленъ въ затвора.